

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 mai 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2018, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali și partea vătămată Baran Georgeta, în cauza penală în privința inculpatei

Negru Sofia, născută la XXXXX,
originară din XXXXX, domiciliată
în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 07.06.2016 - 31.03.2017;
2. Instanța de apel: 20.04.2017 - 26.02.2018;
3. Instanța de recurs: 20.04.2018 - 30.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 31 martie 2017, Negru Sofia a fost achitată de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, prin rechizitoriu, inculpatei Negru Sofia i s-a incriminat că, la 16 decembrie 2015, ora 16.30, aflându-se pe teritoriul gospodăriei sale din XXXXX, unde pe fonul unui conflict spontan apărut între ea și Baran Georgeta, din cauza relațiilor ostile dintre acestea, având scopul cauzării leziunilor corporale, intenționat, cu un băț pe care îl avea în mână, prin geamul de la bucătăria părții vătămate, unde se afla aceasta la acel moment, i-a aplicat o lovitură peste antebrațul stâng, după care a împins-o, iar în rezultat aceasta s-a dezzechilibrat și a căzut pe suprafața de beton, fiindu-i cauzate leziuni corporale sub formă de fractură tasată a vertebrei L-1 și echimoză pe fesa stângă, leziuni ce se califică drept vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatei să fie recalificate în baza art.157 Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, precum și să fie dispusă încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 57 lei și admiterea acțiunii civile, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a conchis că S.Negru nu se face vinovată de comiterea infracțiunii imputate, or, din cumulul probelor administrate de organul de urmărire penală și puse la baza învinuirii inculpatei se demonstrează exact contrariul și anume, prin declarațiile martorului P.Patrașcu și raportul de constatare medico-legală nr.260 din 22.12.2015; - instanța neîntemeiat a

admis drept probe declarațiile martorilor T.Negru, V.Andone, M.Antofică, aceștia fiind în relații de rudenie cu inculpata; - instanța nu a ținut cont de informația eliberată de către directoarea grădiniței de copii nr.8 din Cahul, prezentată la solicitarea Serviciului urmărire penală Cantemir, care confirmă că copilul A.Negru în data de 16.12.2015 și 17.12.2015, nu a frecventat grădinița; - instanța a admis drept probă certificatul prezentat de inculpată, în care se indică, precum că copilul A.Negru, în perioada invocată, a frecventat grădinița, probă care a fost administrată cu încălcarea normelor de procedură penală;

- partea vătămată G.Baran, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care S.Negru să fie condamnată în baza art.152 alin.(1) Cod penal, să fie admisă acțiunea civilă cu încasarea de la inculpat a prejudiciului material în mărime de 3070 lei, a prejudiciului moral în mărime de 15000 lei și a cheltuielilor de judecată, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, și anume, eronat a apreciat critic declarațiile martorului P.Patrașcu, care contravin declarațiilor date de inculpată și martorii T.Negru, V.Andone, M.Antofică; - nu a luat în considerare rapoartele de constatare medico-legală nr.260 din 22.12.2015 și de expertiză medico-legală nr.64 „D” 27.04.2016; - nu a ținut cont de informația eliberată de către directoarea grădiniței de copii nr.8 din Cahul, care confirmă că copilul A.Negru în data de 16.12.2015 și 17.12.2015, nu a frecventat grădinița, dar a admis drept probă certificatul prezentat de inculpată, în care se indică, precum că copilul A.Negru, în perioada invocată, a frecventat grădinița; - instanța nu a ținut cont de persoana inculpatei, care este agresivă și conflictuală, că a fost atrasă de mai multe ori la pedeapsă contravențională și că prin acțiunile sale i-a provocat suferințe fizice și pagube materiale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2018, apelurile declarate de către procuror și partea vătămată au fost respinse ca nefondate.

Examinând argumentele apelurilor prin prisma materialelor cauzei, instanța de apel a constatat că organul de urmărire penală nu a prezentat probe concrete, suficiente și verosimile care să confirme existența faptei infracțiunii, or, deși potrivit rapoartelor de constatare medico-legală nr.260 din 22.12.2015 și de expertiză medico-legală nr.64 „D” 27.04.2016, este cert faptul că la partea vătămată G.Baran au fost depistate leziunile corporale descrise în documente, faptul că anume inculpata S.Negru i le-a cauzat nu este probat.

De asemenea, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a apreciat critic declarațiile date de martorul P.Patrașcu, care nu sunt consecvente, circumstanță valabilă și pentru cele date de partea vătămată. În partea opusă însă, contrar celor afirmate de partea vătămată și acuzator, declarațiile date de martorii T.Negru, V.Andone, M.Antofică coroborează atât între ele, cât și cu cele date de inculpată.

Complementar, instanța de apel a menționat că declarațiile martorului V.Baran nu sunt relevante speței, deoarece acesta, la data la care a avut loc conflictul, se afla peste hotarele țării, confirmând doar relațiile ostile dintre S.Negru și G.Baran.

În ceea ce privește raportul de expertiză judiciară nr.34/12/3-R-496 din 22.12.2017, instanța de apel a menționat că datele elucidate de document nu sunt relevante speței, or, modificările mecanice a datelor conținute în el, nu fac dovada faptului că copilul A.Negru, în zilele de 16 și 17 decembrie 2015, nu a frecventat grădinița.

De asemenea, instanța de apel a indicat că din materialele cauzei nu reiese care băț a fost folosit de inculpată, având în vedere că pe parcursul efectuării urmăririi

penale și examinării cauzei, partea vătămată a descris sau s-a referit la acest „băț” în trei moduri diferite.

Complementar, instanța de apel a constatat că în materialele dosarului sunt indicate trei bârne una cu lungimea de 1,50 m, alta cu dimensiunile 1,32 m lungime și diametru de 4 cm și cea din planșa fotografică anexată la procesul-verbal de ridicare din 21.04.2016, cu lungimea de 165 cm, lățime - 3 cm respectiv, nu este clar la care dintre aceste trei bețe se referă partea vătămată.

În partea ce ține de persoana inculpatei, instanța de apel a precizat că simplul fapt că anterior aceasta a fost atrasă la răspundere contravențională nu probează că a săvârșit infracțiunea imputată în prezenta cauză penală.

Astfel, reieșind din cele relatate, instanța de apel a conchis că probele administrate în cauză nu au fost de natură să probeze vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii imputate.

În context, instanța de apel a precizat că, în virtutea art.389 alin.(1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Cu referire la cererea martorului P.Patrașcu privind încasarea cheltuielilor judiciare, instanța a admis cererea în partea cheltuielilor suportate în legătură cu prezentarea în instanță, însă a respins-o în partea salariului mediu pentru perioada de participare în procesul penal din considerent că martorul nu a probat că a venit în R.Moldova anume pentru a participa în instanță.

5. Împotriva deciziei au declarat recursuri ordinare:

- procurorul care, indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării de către instanța de apel, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a conchis asupra nevinovăției inculpatei de săvârșirea infracțiunii imputate; - instanța nu a luat în considerare că partea vătămată și martorul P.Patrașcu au indicat direct că anume S.Negru a săvârșit fapta infracțională și eronat a conchis că la data de 16.12.2015, inculpata nu s-a aflat la locul săvârșirii infracțiunii, că declarațiile părții vătămate și ale martorului P.Patrașcu sunt contradictorii și inconsecvente; - declarațiile martorilor T.Negru, V.Andone și M.Antofică urmau a fi apreciate critic, deoarece T.Negru este nora inculpatei, V.Andone - finul de cununie și M.Antofică - prietena inculpatei, în rest invocând aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii;

- partea vătămată G.Baran care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, precum și să fie admisă acțiunea civilă și să se dispună încasarea prejudiciului material în mărime de 3070 lei, a prejudiciului moral în mărime de 15000 lei și a cheltuielilor de judecată suportate în prima instanță și în instanța de apel, pe motiv că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a conchis asupra nevinovăției inculpatei de săvârșirea infracțiunii imputate; - instanța nu a ținut cont că prin acțiunile sale, inculpata i-a pricinuit pagube materiale și morale, în rest invocând aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia avocatului V.Negoită în numele inculpatei, expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursurilor, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Colegiul penal notează că, potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurenții în recurs au invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare, decizia recurată a fost motivată plenar și consecvent în baza materialelor cauzei prin prisma legislației pertinente.

Cercetarea judecătorească efectuată de instanța de apel a identificat că, la adoptarea hotărârii, s-a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind nevinovăția inculpatei, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a constatat că acuzarea nu a prezentat probe suficiente, concludente și plauzibile, care ar face dovada incontestabilă a vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii imputate, or, din probele administrate în respectiva cauză penală nu poate fi trasă concluzia că anume S.Negru a comis față de partea vătămată faptele incriminate. Prezența la G.Baran a vătămarilor corporale, declarațiile date de aceasta și de nepotul acesteia P.Patrașcu, precum și a soțului părții vătămate V.Baran, care nici nu este martor ocular, la data incidentului aflându-se înafara țării, nu sunt suficiente pentru a pronunța o sentință de condamnare. În ceea ce privește raportul de expertiză judiciară nr.34/12/3-R-496 din 22.12.2017, instanța de apel corect a indicat că constatările documentului nu probează dacă copilul A.Negru, în zilele de 16 și 17 decembrie 2015, a frecventat sau nu grădinița.

Complementar, instanța de apel corect a sesizat că din materialele cauzei nu este clar care anume obiect a fost utilizat pentru săvârșirea infracțiunii, având în vedere că sunt descrise trei obiecte diferite: o bârnă cu lungimea de 1,50 m; o bârnă cu dimensiunile 1,32 m lungime și diametru de 4 cm și o bârnă cu lungimea de 165 cm și lățimea de 3 cm.

În context, potrivit textului recursurilor se evidențiază că recurenții critică aprecierea probelor, însă, nu argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept admise la judecarea cauzei, astfel, instanța de recurs constată că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a conchis asupra nevinovăției lui S.Negru, respingând ca nefondate apelurile declarate de procuror și partea vătămată, menținând sentința de achitare a inculpatei de sub

învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

Instanța de apel corect a indicat că acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în coroborare cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate. Potrivit prevederilor art.394 alin.(3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă probelor administrate în cauză, aduse în sprijinul acuzării inculpatei, argumentând detaliat respingerea lor. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Mai mult, Colegiul penal atestă că, la etapa judecării recursului, nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acestea fiind atributul exclusiv al acestor instanțe.

Colegiul reține că, în conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art.24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Funcția acuzării este pusă pe seama procurorului care intenționează cauza penală, înaintează învinuirea, susține acuzarea în instanțele de judecată.

În pofida acestor cerințe, procurorul nu a prezentat probe din care incontestabil s-ar deduce vinovăția inculpatei, care a respins învinuirea.

Astfel, probe ce ar demonstra direct și cert vinovăția inculpatei, nu au fost prezentate de către procuror or, nici declarațiile părții vătămate și ale martorilor, precum și nici actele cauzei administrate în cadrul urmăririi penale nu pot dovedi cu certitudine vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate.

Respectiv, argumentele invocate, precum că instanța de apel a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate fiind dovedită, contravin materialelor cauzei, or, Colegiul penal reiterează că, instanța de apel corect și în deplină măsură a dat apreciere probelor și circumstanțelor cauzei și corect a constatat că învinuirea adusă lui S.Negru nu este bazată pe probe directe, certe, pertinente și concludente ce ar confirma vinovăția acesteia, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în virtutea art.8 Cod de procedură penală, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatei.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că instanța de apel și-a motivat soluția privind nevinovăția inculpatei, care a fost expusă pe larg la pct.4 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288*). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, Culegere de decizii și hotărâri 1997-VIII*).

Argumentul, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția este neîntemeiat. Colegiul remarcă că, recursurile repetă textele apelurilor, argumentele expuse de recurenți fiind anterior invocate în apeluri, iar instanța de apel care, examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestora, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal sesizează că în recursul declarat de partea vătămată este invocat drept temei de casare a deciziei instanței de apel pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă, contrar prevederilor art.430 pct.5) Cod de procedură penală, nu l-a argumentat cu indicarea motivelor justificative în acest sens, în situația în care a solicitat condamnarea inculpatei în baza normei penale de care a fost pusă sub învinuire.

Prin urmare, analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali și partea vătămată Baran Georgeta, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2018, în cauza penală în privința inculpatei Negru Sofia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu